

Con gái đang bầu mà vẫn bị chồng CHửi Xối Xả, mẹ đẻ vô tình chứng kiến, không những không giận mà còn gật gù: “Sao số nó may thế

21:39 28/03/2023

Tác giả: Đang cập nhật

Ngày Hiền lấy Quang, ai cũng bảo cô sao mà ngu dại quá, mười hai bến nước lại chọn ngay cái bến đục nhất! Ngay đến bố mẹ cô cũng phản đối dữ dội, năm lần bảy lượt khóc lóc

Ngày Hiền lấy Quang, ai cũng bảo cô sao mà ngu dại quá, mười hai bến nước lại chọn ngay cái bến đục nhất! Ngay đến bố mẹ cô cũng phản đối dữ dội, năm lần bảy lượt khóc lóc:

Ấy nhưng mặc kệ sự phản đối, điều tiếng của xóm làng, Hiền vẫn kiên quyết với lựa chọn của mình.

Sở dĩ mọi người có cái nhìn không hay về Quang là bởi anh trước kia từng là dân giang hồ có tiếng một vùng. Khắp hai cánh tay anh xăm trổ kín mít, đuôi mắt có một vết sẹo còn miệng lúc nào cũng sẵn sàng chửi bới, đe dọa người khác. Sau này, Quang “cải tà quy chánh”, đầu tư một ki ốt bán hàng ở chợ, sống lương thiện như bao người. Hiền quen rồi dần yêu anh cũng từ những lần mua hàng ngoài chợ. Qua tiếp xúc, cô dần cảm mến, nhận thấy anh là người tuy bề ngoài nhưng lại tốt bụng, sống rất sòng phẳng và tình nghĩa. Thế rồi dần dà, cả hai yêu nhau và quyết định về chung một nhà... Sau đám cưới, Hiền mới thấy nhận định của mình là đúng!

Quang có thể thô lỗ với người ngoài nhưng lại rất tình cảm, lo lắng cho vợ. Anh không bao giờ nói lời âu yếm nhưng những hành động của anh thì hơn cả vạn lời đường mật. Quang lo lắng, săn sóc cho Hiền hết mực, tiền bạc trong nhà đều giao cô quản lý. Có việc gì cũng tôn trọng, hỏi ý kiến cô đầu tiên. Chỉ cần vợ ốm, anh sẽ sốt sắng, bỏ cả buổi chợ để ở nhà chăm nom. Ngay đến bố mẹ Hiền, lúc đầu ghét Quang như “chan tương, đổ mẻ” nhưng dần dà cũng quý anh. Bố Hiền nhiều lúc gật gù bảo:

– Thằng này nó láo với xã hội nhưng ngoan với gia đình. Chưa thấy nó dám hỗn hào gì với bố mẹ vợ mà răm rắp nghe lời, thế là được rồi...

Mẹ Hiền cũng đồng tình với chồng. Bà thường nấu các món ngon rồi bảo con gái dẫn con rể về.

Kể ra, cuộc sống hôn nhân của Hiền cũng được tính như là viên mãn nếu như không có sự xuất

hiện của bố mẹ chồng! Khác với Quang tính tình phóng khoáng, bố mẹ anh có phần hơi cổ hủ. Ông bà tuy sống riêng nhưng lại cứ thích can thiệp vào chuyện riêng của con cái. Hiền sợ mẹ chồng một thì sợ bố chồng gấp 10 vì ông tính tình rất ghê gớm, khắp vùng ai đấy đều kinh hãi.

Vốn cổ hủ nên bố chồng chỉ thích có con trai và bắt Hiền đẻ con trai nối dõi tông đường bằng được. Quang thì con nào cũng như nhau nên mỗi lần bố tạo áp lực với vợ thì khó chịu lắm, có lần cãi nhau tay đôi luôn:

- Giờ con gái cũng thờ cúng, hương khói tổ tiên được tốt. Ông bà đừng có mà lo vợ lo vắn, sống hiện đại lên tí đi.

Được chồng bênh nhưng Hiền vẫn lo sợ lắm. Đẻ đứa đầu là con gái, đứa sau cũng là con gái, cô cảm giác bố chồng đã bắt đầu thù ghét ra mặt.

Hôm ấy, ông lại sang nhà, gọi cô ra nói chuyện:

- Nhà này có mỗi thằng Quang, chị đừng để chúng tôi phải thất vọng. Chị mà đẻ được đứa con trai thì chúng tôi sẽ cho nhà, cho tiền, bằng không thì cứ liệu hồn thu gởi hành lý mà đi.

- Bố, bố lại nói linh tinh gì với vợ con đấy? - Quang từ chợ đi về, mặt mày hầm hầm giận dữ.

Thấy con trai, bố chồng ngồi chơi thêm ít phút rồi đi về. Thế nhưng mấy hôm sau, ngày nào ông cũng gọi điện tạo áp lực cho các con. Điên tiết quá, Quang mới bảo vợ:

- Thôi, cứ đẻ thêm đứa nữa cho ông bà vừa lòng, trai gái gì tính sau...

Mấy tháng sau, Hiền có bầu lần ba. Lúc đi xét nghiệm, biết là con trai, cô vui mừng, vội vàng gọi điện cho chồng. May quá, coi như thoát được gánh nặng. Thế nhưng vui chưa được một tháng, lúc đi khám thai lần nữa, Hiền tá hỏa khi biết kết quả lần trước là sai, con gái chứ không phải trai!

Từ cổng bệnh viện đi ra, Hiền cứ thế dẫn thối mặt, mắt đỏ hoe ngồi sau lưng chồng. Quang biết vợ buồn nên cũng không nói gì, lẳng lặng đeo cô về. Cả quãng đường, cả hai im như thóc.

Lúc đến cửa thì Quang thấy mẹ vợ đến chơi nhà, đang đứng đợi ngoài cửa.

- Hai đứa đi đâu đấy? - Bà Tâm vui vẻ hỏi các con.

- Bọn con đi siêu âm mẹ ạ. Mẹ ngồi chơi với anh Quang nhé, con lên phòng nằm một lúc cho đỡ mệt - Hiền ỉu xiu, nói như người mất hồn.

Lên đến phòng, Hiền lúc này mới bật khóc nức nở. Nghĩ đến lời đe dọa của bố chồng hôm trước, cô lại không ngừng nước mắt. Đúng lúc đấy, Quang từ dưới nhà mặt mũi đỏ bừng đi lên, đập cửa phòng xông vào chỉ thẳng mặt vợ bầu mà chửi:

- Cô có thôi ngay đi không? Khóc lóc cái nỗi gì hả?

- Em...em...

- Con gái thì đã làm sao? Cứ có con là quý rồi, trai gái quan trọng quái gì? Việc siêu âm nhằm để tôi nói với bố là được. Cô im mồm, nín ngay cho tôi, còn khóc để ảnh hưởng đến con tôi thì đừng trách!

- Nhưng lần trước bố bảo...

- Bảo cái gì? Cô ở với tôi hay với bố tôi mà cứ phải sợ? Có tôi đây rồi, xem ai làm gì được cô? Con tôi, đẻ ra tôi nuôi chứ bố nuôi được ngày nào mà lảm chuyện? Nín ngay đi, ảnh hưởng đến con bây giờ!

Đến lúc này, Hiền mới thôi sụt sịt, lấy ống tay áo khế lau nước mắt. Thấy vợ mặt mũi đỏ ửng, Quang vừa thương vừa buồn cười. Là một người bố, anh không biết làm sao để biểu đạt tình cảm của mình nên vỗ nhẹ đầu vợ:

- Thôi, thôi, có anh rồi. Không phải sợ.

Hiền nghe chồng nói, khế bật cười hạnh phúc. Nép ngoài cửa phòng, bà Tâm cũng bất giác mỉm cười. Nãy dưới nhà nghe thấy tiếng con rể chửi con dâu đang bụng mang dạ chửa, bà hốt hoảng quá nên chạy vội lên xem, ngờ đâu lại nghe được cuộc cãi vã tình cảm đến thế!

Bước nhẹ xuống lầu, bà khế lăm bầm

- Sao số nó may thế cơ chứ...

Link bài viết: <http://www.tinthat.vn/con-gai-dang-bau-ma-van-bi-chong-chui-xoi-xa-me-de-vo-tinh-chung-kien-khong-nhung-khong-gian-ma-con-gat-gu-sao-so-no-may-the>